

ζωής. Διότι οὐχί σπανίως οἱ σοφοὶ οὗτοι ἐπιστήμονες, οἱ κατέχοντες δίπλωμα ἀκαδημαϊκόν, μένουσιν φόρτωμα εἰς τὴν ράχιν τοῦ δυστυχοῦς πατρός. Ἐντεῦθεν αὐξάνουσι οἱ ἀπογοητευμένοι καὶ οἱ ἀνωφελεῖς, οἱ θεσιθῆραι οἱ ἀνακείμενοι νὰ τραφῶσιν ἐκ ψυχίων τινῶν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ αἰωνίως ταλαιπωρούμενοι. Τὸ μέγιστον αὐτῶν δυστύχημα εἶνε ὅτι ἡ ἀγωγή των ἦτο ὅλως ἄλλοια τοῦ βίου δι' ὃν προωρίστησαν, ὥστε «δαπανηθέντες ἐφ' ἃ μὴ δεῖ εἶσιν ὀλίγοι ἐφ' ἃ δεῖ.»

K.

Η ΒΙΟΛΕΤΤΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Μικρὴ βιολέττα ρίζωμένη
Ἐν ἑνα παντέρημο βουνό
Δίχως δροσιά καὶ χάρι μένει
Σὰν χορταράκι ταπεινό.

Μὰ ὅταν ἔς τῆς νύχτας τὴν ἀγκάλῃ
Τάλλ' ἄνθη γέρνουσε δειλά,
Ξυπνάει αὐτὴ γεμάτη κάλλη
Κι' ἀρχίζει νὰ μοσχοβολᾷ.

Ἔτσι κι' ὁ πόνος ὁ ἴδικός μου
Ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἀπὸ τὸ φῶς,
Ἀπὸ τὰ μάτια ὄλου τοῦ κόσμου
Μένει ἔς τὰ στήθη μου κρυφός.

Καὶ μόνον, μόνον ἄν νυχτώσῃ,
Ξυπνῶντας μέσα ἔς τὴν καρδιά
Σκορπᾷ γιὰ σένα ἀγάπη τόση,
Ὅσ' ἡ βιολέττα μυρwidά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσι διηγούμεναι ἐπεισόδια περὶ τοῦ ἀποθανόντος πλουσιωτάτου κτήτορος σιδηροδρόμων Vaiderbilt. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «New York Sun» περιγράφει ὡς ἐξῆς δεῖπνον, ὅπερ ὁ Κροῖσος οὗτος τῶν νῦν θνητῶν ἔδωκε μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του. «Ἡμῖν, λέγει οὗτος, προσκεκλημένος εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ κυρίου W. H. Vanderbilt ἐν Νέα Ἰόρκῃ μετ' ἄλλων ἑκατομμυριούχων προσελθόντων οἰκογενεικῶς καὶ τινῶν συγγραφῶν. Τὸ δεῖπνον τοῦτο δύναται νὰ συγκριθῇ μόνον μετὰ περιγραφόμενα εἰς τὰς «χιλίαις καὶ μίαν νύκτα». Ἡ τράπεζα ἦτο κεκαλυμμένη μετὰ πολυτιμώτατα ὑφάσματα, κάτωθεν τῶν ὁποίων εὑρίσκετο κυανοὺν ἀτάξιον. Ὅλα τὰ ἀγγεῖα, πινάκια, μαχαίρια, περόνια, κοχλιάρια ἦσαν ἐκ χρυσοῦ ἢ κεχρυσωμένου ἀργύρου. Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς τραπέζης εὑρίσκοντο τεχνουργήματα πέντε πδδας ὑψηλά, κεκοσμημένα διὰ πολυτίμων λίθων, φέροντα

ἐπ' αὐτῶν τοὺς ὠραιότερους κερπούς τοὺς ὁποίους ποτὲ εἶδον. Τὰ ἄνθη ἦσαν ἀπανταχοῦ διακεχυμένα. Ἀντὶ τῶν προσφιδῶν ὑπῆρχον μεγάλα ἱρικὰ μετὰ παρυφᾶς τριχάπτων ὑφάσματα φέροντα ἕκαστον τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ δαιτυμόνος πρὸ τοῦ ὁποίου παρετέθησαν ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν ἦτο ἐξωγραφημένος ἐπὶ πλακῶν ἐκ χρυσοῦ ἐν αἷς διὰ σμάλτου ἦσαν ἐξεικονισμέναι διάφοροι σκηνογραφίαι. Ἐκαστον τῶν προσφιδῶν τῶν ὠρισμένων διὰ τοὺς συγγραφεῖς καὶ τοὺς ἐφημεριδογράφους περιεῖχεν ἐντὸς κεκρυμμένην συναλλαγματοκλήνην ἐκ χιλιῶν δολλαρίων. Ὁ Vanderbilt ἔχει τὸν ἀκριβώτερον ἀρχιμάγειρον τοῦ κόσμου, τὸν διάσημον Trullor, ὅστις πρὶν εὑρίσκετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρίγκηπος Δεμίδωφ. Ὁ ἀρχιμάγειρος οὗτος ἐλάμβανεν 12.000 δολλάρια. Ὁλίγας ἐβδομάδας βραδύτερον ἤμην προσκεκλημένος παρὰ τῷ αὐτῷ οἰκοδεσπότην εἰς τὸν χορὸν. Ὁ «Κηρύξ τῆς Νέας Ἰόρκης» τὴν ἐπομένην ἡμέραν περιεῖχεν δεκαεννέα στήλας περιγραφῆς τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἑορτῆς καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες ἀνάλογον ἀλλ' ἐκτεταμένην ἔκθεσιν. Πᾶς ὅστις ἐν Νέα Ἰόρκῃ εἶχε χρήματα ἢ ἐφημιζέτο διὰ τὸ πνεῦμά του ἦτο προσκεκλημένος, μόλις δὲ ἠδυνήθησαν αἱ μεγάλαι αἰθουσαι νὰ χωρήσωσι τὸ συρρεῦσαν πλήθος. Μετέβην εἰς τὰς 9, ὅταν δὲ ἀπῆλθον κατὰ τὰς 5 τῆς πρωίας ἐξακολούθουν ἐρχόμενοι προσκεκλημένοι. Ὁ χορὸς οὗτος ἐστοίχισεν 100,000 δολλάρια. Κατηνυλώθησαν δὲ εἰς κατασκευὴν τῶν γλυκισμάτων καὶ τῶν πλακούντων τέσσαρα βαρέλια ἀλεύρου οἱ μάγειροι μετεχειρίσθησαν 12,000 ψά, 1,100 λίτρας κρέατος, 300 κουάρτα πηκτῆς, 400 πτηνὰ καὶ 12 γαλλόνια οἴνου τοῦ Πόρτο, τῆς Μαδέϊρας καὶ Κλαρέτ. Καθ' ὅλην δὲ τὴν νύκτα ἐπέθησαν 1500 φιάλαι καμπανίτου, 90 φιάλαι σχέρρου, 1225 φιάλαι οἴνου τοῦ Ῥήνου, 1,300 φιάλαι οἴνου ἐρυθροῦ καὶ 670 φιάλαι οἴνων διαφόρων ἄλλων εἰδῶν. Τὰ ἄνθη τὰ πρὸς διακόσμησιν τῶν αἰθουσῶν ἐστοίχισαν 20,000 δολλάρια, ὃ δὲ δαμασκωτὸς τάτης ὅστις ἐπίτηδες κατεσκευάσθη διὰ τὴν περίστασιν ταύτην 15.000 δολλάρια. Ὁ καλλωπισμὸς τῶν γυναικῶν ἐπίσης ὑπῆρξε μεγαλοπρεπέστατος, καίτοι αἱ πλεῖστα αὐτῶν ὑπερφορτωθεῖσαι ἀπὸ πολυτίμους λίθους προέδιδον ὀλίγην καλαισθησίαν. Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἐφάνετο ἀόρατος συναγωνισμὸς τίς θὰ ὑπερβῇ τὸν ἕτερον κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐξ ἀδάμαντος κομβίων τῶν περιχειρίδων. Ἐντούτοις ὀλίγοι ἐφάνοντο ὅτι ἦσαν εἰθισμένοι καὶ ἐξοικειωμένοι μετὰ τὴν ἐνδυμασίαν των. Περίπτωσίς τις δὲ διήγειρε γενικὴν ἀσθησιν. Κύριος τις εἰσελθὼν εἰς τὸν προθάλαμον ἀπήντησεν ἐνθρονὸν κύριον ἀπλοῦστατα ἐνδεδυμένον, ἄνευ κοσμημάτων, ἰστάμενον ἀτημελῶς δίκην ἐπιθεωρητοῦ. «Σὰς παρακαλῶ κρατήσατε τὸ ἐπανιφορίον μου» λέγει ὁ εἰσελθὼν, ὅστις πρῶτην φοράν ἐπεσκέπτετο τὴν οἰκίαν, καὶ ἠγγόνει ὅλως τίς εἶνε ὁ ἀπλοῦστατα ἐνδεδυμένος κύριος. Πάραυτα οἱ ἐν στολῇ ὑπηρεταὶ ἔδραμον νὰ λάβωσι τὸ ἐπανιφορίον ἔχοντες ἐξωγραφημένην τὴν φρικὴν ἐπὶ τοῦ προσωποῦ. «Διατί ὄχι;» λέγει μειδιῶν ὁ μετρίοφρων κύριος «θέλω οἱ προσκεκλημένοι νὰ εὐρωσι παρ' ἐμοὶ πᾶσαν ἀνάπαυσιν.» Ἐκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν ἐκπληξιν τοῦ ξένου ἐκλαβόντος τὸν Vanderbilt ὡς ὑπηρετήν.